

Written by

Wednesday, 30 July 2008 18:51 -

இந்த உத்தரவால் மஃகக்கு வரேத்துப் போன மகாராஷ்ட்ரா நிறுவனம் இப்போது டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்துக்கு ஓபி வந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரியான தகவல்களாகக் கட்டெப்தெல்லாம் அபாண்டம். நீங்கள் தான் எங்களாகக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அழுது ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறது.

இந்த வழக்கை டெல்லி உயர்நீதிமன்றம் இப்போது விசாரித்து வருவது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இதில் உள்ள நியாய, அநியாயங்களை நாம் கொஞ்சம் அலசிப் பார்ப்போம்.

புதிதாக ஒரு பொருளை சந்தைக்குக் கொண்டு வரும் போது அந்தப் பொருள் பற்றி சில கேள்விகளைக் கேட்டால் பதிலே சொல்ல மாட்டனே என்றால் அது எந்த விதத்தில் நியாயம்?

கடகைக்குப் போகிறோம். புதிதாக வந்த ஒரு பொருளை வாங்குகிறோம். நல்ல பொருள் சார், பாஸ்ட் மஃபிங் என்று கடகை காரர் சொன்னவாடென் நாம் வாங்கிவிடுவதில்லை. அந்தப் பொருளில் என்ன விஷயங்கள் கலந்திருக்கிறது என்பதைத் துருவித் துருவிப் பார்க்கிறோம்.

இப்படிச் செய்வதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. காசு கொடுத்து வாங்குபவர் என்கிற முறையில் நமக்கு இருக்கும் உரிமை இது.

ஆனால், இந்த உரிமையை அங்கீகரிக்க மறுக்கின்றன வெளிநாட்டு கம்பனிகள்.

சரி, போய்த் தொலையட்டும். நாளாகக் கேட்க நாம் அமெரிக்காவைக் கோ அல்லது ஐரோப்பாவைக் கோ போகிறோம். அற்புதமான சுவை கொண்ட ஒரு பானத்தை அங்கே விற்பனை செய்ய ஆரம்பிக்கிறோம். ஓகே, வித்துட்டு போ என்று கதவதைத் திறந்து விட்டுவிடுவார்களா?

என்ன பானம்? எப்படித் தயாரித்தீர்கள்? மஃலப் பொருட்கள் என்னென்ன? இதனால் என்ன நன்மை கிடைக்கும்? இதனைக் குடித்தால் தீமையே ஏற்படாது என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? அப்படி ஏதாவது தீமையே ஏற்பட்டால் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வீர்களா?

இப்படி ஆயிரத்தெட்டு கேள்விகளைக் கேட்டு நம்மைக் குடவைவார்கள் இல்லையா?

நிச்சயம் குடவைவார்கள். மக்கள் மீது அக்கறை கொண்ட எந்த அரசாங்கமும் இப்படி கேள்விமேல் கேள்வி கேட்டுக் குடவைவில் எந்தத் தவறும் இல்லை.

நம் அரசு இலாகாகளும் மறேபடி கம்பனிகளை இந்த மாதிரி கேள்வி கேட்டு குடவைத்திருக்கலாம். அப்படி எல்லாம் செய்திருக்கவே மாட்டார்கள் என்று சொல்ல வரவே இல்லை.

அப்படி குடவைந்த போது சம்பந்தப்பட்ட கம்பனி அளித்த தகவல்களை நம் மக்களில் யாராவது கேட்டால் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

இத்தனைக்கும் கிரின்பீஸ் நிறுவனம் வர்த்தக நிறுவனம் அல்ல. தகவல்களை வாங்கிக்

